

TUCHTCOMMISSIE BETAALD VOETBAL

KONINKLIJKE NEDERLANDSE VOETBALBOND

1. Het verloop van de procedure

Per e-mailbericht d.d. 4 januari jl. is de heer M. Amevor (hierna: 'beschuldigde') ten laste gelegd dat hij zich tijdens de wedstrijd tussen FC Eindhoven en SC Cambuur Leeuwarden op 3 januari jl. schuldig heeft gemaakt aan het op een onreglementaire wijze een tegenspeler, die zich in een duidelijke scoringskans bevindt, beletten de bal te spelen, waardoor die scoringskans teniet wordt gedaan.

De aanklager betaald voetbal (hierna: 'de Aanklager') heeft via FC Eindhoven aan beschuldigde een schikkingsvoorstel gedaan. Het schikkingsvoorstel hield in dat beschuldigde met ingang van 4 januari jl. wordt uitgesloten van deelname aan de eerstvolgende competitie-, play-off- en/of bekerwedstrijd van de KNVB van het 1^e elftal van zijn club.

Dit schikkingsvoorstel is door beschuldigde niet geaccepteerd. Vervolgens is de zaak aan de tuchtcommissie betaald voetbal (hierna: 'de Tuchtcommissie') voorgelegd.

De Tuchtcommissie heeft de zaak mondeling behandeld op donderdag 7 januari jl. Zij heeft bij die gelegenheid beschuldigde gehoord. Naast en namens beschuldigde waren ook de heer P. Kruizinga (teammanager) en de heer M. de Bruijn (operationeel manager), beiden van FC Eindhoven, op de zitting aanwezig. De aanklager betaald voetbal nam digitaal via Microsoft Teams deel aan de mondelinge behandeling.

Tijdens de mondelinge behandeling is ook kennisgenomen van de tv-beelden en is de scheidsrechter, de heer E. Blank, aanwezig ter zitting, als getuige gehoord.

2. Vordering Aanklager

De Aanklager is van oordeel dat het ten laste gelegde bewezen dient te worden geacht.

Volgens de Aanklager is tijdens de wedstrijd door beschuldigde een overtreding gemaakt op zijn tegenspeler, hetgeen is beoordeeld als het ontnemen van een scoringskans.

Waar het in deze zaak om draait is of er sprake is van voldoende wettig en overtuigend bewijs voor enerzijds het op een onreglementaire wijze een tegenspeler, die zich in een duidelijke scoringskans bevindt, beletten de bal te spelen en anderzijds het ontnemen van een duidelijke scoringskans.

Volgens de Aanklager bevat het dossier voldoende wettig en overtuigend bewijs. De Aanklager baseert zich daarbij met name op de schriftelijke en op zitting afgelegde verklaring van de scheidsrechter en de op zitting getoonde beelden.

Ten aanzien van het ontnemen van een duidelijke scoringskans, stelt de Aanklager dat als een speler buiten zijn eigen strafschoepgebied een overtreding begaat ten opzichte van een tegenstander, dan moet de overtreddende speler van het speelveld worden gezonden. Hierbij moet de afstand tussen de overtreding en het doel, de algemene richting van het spel, de waarschijnlijkheid om de bal in bezit te houden of te krijgen en de plaats en aantal verdedigers in de buurt van de overtreding in acht worden

genomen. De Aanklager meent dat aan deze voorwaarden is voldaan en dus sprake is geweest van het ontnemen van een duidelijke scoringskans.

De Aanklager stelt op grond van de – op zitting vertoonde – beelden en de verklaringen in het dossier dat beschuldigde zich schuldig heeft gemaakt aan het aan hem ten laste gelegde feit.

Over de vraag welke straf passend en geboden is, heeft de Aanklager acht geslagen op de Richtlijnen, zoals genoemd in artikel 21 van het Reglement Tuchtrechtspraak Betaald Voetbal en de strafkaart van beschuldigde. De Aanklager zal zijn eis op zitting niet verhogen nu hij van mening is dat hij het niet onlogisch vindt dat hij de zaak aan de Tuchtcommissie heeft voorgelegd. De Aanklager handhaaft daarom als eis ter zitting de straf, zoals opgenomen en aangeboden in het schikkingsvoorstel.

3. Verklaring van beschuldigde

Beschuldigde geeft aan het niet eens te zijn met hetgeen hem ten laste is gelegd door, zakelijk weergegeven, het navolgende aan te geven.

Volgens de aanklager heeft beschuldigde zich schuldig heeft gemaakt aan het op een onreglementaire wijze een tegenspeler, die zich in een duidelijke scoringskans bevindt, beletten de bal te spelen, waardoor die scoringskans te niet wordt gedaan. Volgens FC Eindhoven is nimmer sprake geweest van een duidelijke scoringskans.

Beschuldigde stelt zich namelijk op het standpunt dat de richting van het spel niet richting het doel was. Volgens beschuldigde wordt de overtreding aan de zijkant van het veld begaan. Daarnaast meent beschuldigde dat – op het moment van de overtreding – een verdediger, de nummer 6, van FC Eindhoven in de buurt was die op dat moment de bal van de speler van Cambuur Leeuwarden had kunnen veroveren of in ieder geval de weg naar het doel van FC Eindhoven had kunnen belemmeren.

Tot slot geeft beschuldigde aan dat de scheidsrechter de situatie niet goed heeft kunnen waarnemen nu, volgens beschuldigde, de scheidsrechter zich op een grote afstand van de situatie bevond. Daarnaast stelt beschuldigde dat tussen de positie van de scheidsrechter in het veld en de overtreding een aantal spelers stonden, waardoor het volgens beschuldigde voor de scheidsrechter moeilijk was c.q. had moeten zijn om de situatie goed in te schatten als het gaat om de vraag of hier sprake was van het ontnemen van een duidelijke scoringskans. De scheidsrechter zou daarnaast ook in de rust hebben bevestigd dat hij de overtreding achteraf met een gele kaart, in plaats van een rode kaart, had moeten bestraffen.

4. Bewezenverklaring

De Tuchtcommissie acht het aan beschuldigde ten laste gelegde bewezen.

De bewezenverklaring steunt op het navolgende:

- De verklaring van de scheidsrechter, E. Blank, zakelijk weergegeven, luidende:

“In de 35^e minuut van de wedstrijd had betrokkene op zijn eigen helft zo’n 10 meter vanaf het strafschopgebied (gezien van uit de doelman van Eindhoven) de bal. Door een persoonlijke fout kon zijn tegenstander de bal overnemen. Deze tegenstander sneed naar binnen en werd toen nabij het strafschopgebied neergehaald door betrokkene. Betrokkene deed dit op voorzichtige wijze, doch had de actie van betrokkene tot gevolg dat zijn tegenstander ten val werd gebracht, aldus wel degelijk een overtreding. Doordat de tegenstander naar binnen

sneed, creëerde hij voor zichzelf een duidelijke scoringskans. De aanvaller van Cambuur had immers enkel nog de doelman van Eindhoven voor zich en was op relatief korte afstand (zo'n 20 meter) van de goal. Vanaf mijn positie oordeel ik dat er geen andere speler van Eindhoven kon ingrijpen. De meest dichtstbijzijnde speler (Peijnenburg) bevond zich nabij de halve cirkel van het strafschopgebied en stond zodoende op tenminste 20 meter. Als de aanvaller van Cambuur niet naar de grond werd gehaald, had Peijnenburg die afstand niet meer kunnen overbruggen en had de aanvaller van Cambuur (bijvoorbeeld) kunnen schieten. Een en ander wordt bevestigd door het feit dat de doelman van Eindhoven reeds uitkwam om zijn doel te verkleinen. Ik gaf betrokkene in de 36^e minuut de rode kaart. Hij verliet het veld zonder verder commentaar."

- De verklaring van de scheidsrechter als getuige ter zitting waarbij hij ontkende dat hij had toegegeven dat hij ten onrechte een rode kaart had gegeven. Daarnaast ook de nadere toelichting van de scheidsrechter op zitting hoe hij – op het moment van de overtreding – vanuit zijn positie in het veld een goed beeld had op de situatie. Daarbij heeft de scheidsrechter ook verklaard dat hij ook een goed beeld had voor wat betreft de afstand ten opzichte van andere verdedigers, in het bijzonder de verdediger met nummer 6, waardoor de scheidsrechter volgens hem de situatie in zijn geheel goed kon beoordelen.
- De op zitting vertoonde beelden.

5. Bespreking van het verweer

Zoals door de Aanklager gesteld, dient door de Tuchtcommissie op grond van de tenlastelegging te worden bepaald of sprake is van het op een onreglementaire wijze een tegenspeler, die zich in een duidelijke scoringskans bevindt, beletten de bal te spelen, waardoor een duidelijke scoringskans wordt ontnomen.

De Tuchtcommissie dient daarom eerst een oordeel te vormen over de vraag of beschuldigde de tegenspeler van beschuldigde op een onreglementaire wijze ten val is gebracht. Op basis van de beelden en de verklaringen van het dossier stelt de Tuchtcommissie vast dat dit het geval is en dat deze overtreding ook niet door beschuldigde wordt betwist.

Ten aanzien van het ontnemen van een duidelijke scoringskans, stelt de Tuchtcommissie, conform het door de Aanklager gestelde, dat als een speler buiten zijn eigen strafschopgebied een overtreding begaat ten opzichte van een tegenstander, de overtredende speler van het speelveld worden gezonden. Hierbij moet inderdaad de afstand tussen de overtreding en het doel, de algemene richting van het spel, de waarschijnlijkheid om de bal in bezit te houden of te krijgen en de plaats en aantal verdedigers in de buurt van de overtreding in acht worden genomen.

De Tuchtcommissie oordeelt dat, deze omstandigheden in acht nemend, aan bovengenoemde voorwaarden is voldaan en daarom sprake is geweest van het ontnemen van een duidelijke scoringskans. Immers, zowel op grond van de verklaring van de scheidsrechter als de op zitting getoonde beelden, stelt de Tuchtcommissie vast dat – ondanks het door beschuldigde gestelde, namelijk dat de overtreding aan de zijkant van het veld is gemaakt – de afstand tussen de overtreding en het doel gering is. Ten aanzien van de spelrichting, volgt de Tuchtcommissie beschuldigde ook niet in zijn standpunt en oordeelt de Tuchtcommissie dat de richting van het spel – ten tijde van de overtreding – richting het doel was. Voor wat betreft de waarschijnlijkheid om de bal in bezit te houden of te krijgen en de plaats en aantal verdedigers in de buurt van de overtreding, oordeelt de Tuchtcommissie dat er geen verdediger van FC Eindhoven in de buurt was die de bal van de

tegenspeler zou hebben kunnen veroveren dan wel hem de weg naar het doel zou hebben kunnen belemmeren.

Daarbij stelt de tuchtcommissie vast mede op basis van de verklaring van de scheidsrechter dat niet aannemelijk is gemaakt dat de scheidsrechter later zou hebben verklaard dat hij ten onrechte een rode kaart zou hebben gegeven.

Naar het oordeel van de Tuchtcommissie, blijkt uit de beelden dat sprake is geweest van het onreglementair ten val brengen van de tegenspeler en daarmee het ontnemen van een duidelijke scoringskans. De Tuchtcommissie oordeelt daarom dat beschuldigde zich schuldig heeft gemaakt aan het ten laste gelegde.

Strafmaat

Bij de strafoplegging houdt de Tuchtcommissie rekening met alle feiten en omstandigheden waaronder het ten laste gelegde is begaan, de strafkaart van beschuldigde en met hetgeen bij de behandeling ter zitting naar voren is gekomen. Gezien de ernst van de overtreding en het op zitting besprokene, ziet de Tuchtcommissie geen aanleiding om de Aanklager niet in zijn eis te volgen. Dit betekent dat de Tuchtcommissie de navolgende straf oplegt.

6. De beslissing

Bewezen wordt verklaard hetgeen onder 4 is vermeld.

Beschuldigde is ter zake van bovenvermelde overtreding strafbaar.

Beschuldigde wordt met ingang van 7 januari 2021 uitgesloten van deelname aan competitie-, play-off- of bekerwedstrijd van en de KNVB tot de dag, volgende op die, waarop het 1e elftal van zijn club 1 (één) achtereenvolgende competitie-, play-off- en/of bekerwedstrijd van de KNVB heeft gespeeld.

De kosten van de mondelinge behandeling worden ten laste gebracht van FC Eindhoven.

Aldus beslist op 7 januari 2021 door dhr. mr. J. H. Van der Velden, voorzitter, dhr. mr. D.A. Van Steenbeek en dhr. R. Stolte, leden, bijgestaan door dhr. mr. M. Faouzi, secretaris.